

O. ref. : 10527 / L / A / 38

BETREFT : Ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering, inzake jaarlijkse vakantie, van artikel 5, tweede lid en van artikel 8, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983, tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

De Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op de artikelen 5 en 8;

Gelet op het verzoek om advies van 14 augustus 1985 van de Minister van Sociale Zaken omtrent het in rubriek vermeld ontwerp van koninklijk besluit;

Gelet op de brief van 10 oktober 1985 van de Minister van Sociale Zaken en de Staatssecretaris voor Pensioenen;

Heeft op 13 november 1985 het volgend advies verleend :

De Commissie is uiteraard gebonden door de wet, wat betekent dat zij in geen geval gunstig kan adviseren omtrent een voorgestelde regeling zonder wettelijke basis (a fortiori wanneer de regeling in strijd is met de wet), waarbij zij zich niet heeft in te laten met de opportuniteitsoverwegingen die de door de wetgever vastgelegde regeling inzake bescherming van de persoonlijke levenssfeer hebben bepaald.

Artikel 8 van de wet op het Rijksregister beperkt de mogelijke machtiging om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken tot "de openbare overheden en de instellingen bedoeld bij artikel 5", wat betekent tot "de openbare overheden, de instellingen van openbaar nut bedoeld bij de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, ..." en "de instellingen van Belgisch recht die opdrachten van algemeen belang vervullen en die door de Koning nominatief worden aangewezen".

In artikel 1 van het ontwerp van koninklijk besluit wordt, uitsluitend voor het vervullen van taken die onder hun bevoegdheid ressorteren binnen de perken van de toepassing van de op hen toepasselijke wetgeving en voor het vervullen van de taken die hun opgelegd zijn door of krachtens een sociale zekerheidsbepaling, toegang verleend tot het Rijksregister aan een aantal instellingen die worden opgesomd in de bijlage bij het ontwerp-besluit. Tevens worden deze instellingen gemachtigd onder bepaalde voorwaarden gebruik te maken van het identificatienummer van het Rijksregister.

De toegang tot het Rijksregister kan, in toepassing van artikel 5, tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 alleen maar worden verleend aan de instellingen opgesomd in de bijlage aan het ontwerp-besluit op voorwaarde dat het hier betreft : "instellingen van Belgisch recht die opdrachten van algemeen belang vervullen en door de Koning nominatief worden aangewezen".

Rekening houdend met de vaststelling dat de opgesomde instellingen instellingen zijn van Belgisch recht, kunnen zij, in de mate waarin vastgesteld wordt dat zij opdrachten van algemeen belang vervullen, toegang krijgen tot het Rijksregister van de natuurlijke personen. Op grond hiervan heeft de Commissie er dan ook geen bezwaar tegen dat zij rechtstreeks toegang krijgen tot het Rijksregister.

Onder dezelfde voorwaarde zou de Commissie dan eveneens kunnen instemmen met een machtiging tot gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister door deze instellingen. Gelet op het bijzonder gevoelig karakter van de gegevens die worden bewaard in de bestanden van dergelijke instellingen, meent de Commissie dat, vooraleer een machtiging tot gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister wordt toegekend aan de aangewezen instellingen, een strikte reglementering inzake het beheer van de informatie door deze instellingen, zou moeten worden uitgewerkt. Deze reglementering zou op daadwerkelijke wijze de gepaste maatregelen moeten omschrijven inzake de vertrouwelijkheid en de beveiliging van de bewaarde informatie. In dit kader meent de Commissie dat één van de uit te werken maatregelen bestaat in het behouden door elke instelling van haar eigen codificatie voor alle andere verwerkingen dan deze die betrekking hebben op het bijhouden van de bestanden of op het mededelen van de informatie.

In artikel 2 van het ontwerp wordt de toegang tot het Rijksregister, welke geregeld is door artikel 1, voor de opgesomde instellingen, beperkt tot hun aangeslotenen : deze vermelding draagt de goedkeuring van de Commissie weg, doch het lijkt de Commissie dat zij eerder thuishoort in artikel 1 van het ontwerp.

Voor het overige kan de Commissie, steeds in het licht van de in de aanhef van dit advies vermelde redengeving, geenszins instemmen met artikel 2, tertio (natuurlijke en rechtspersonen die ertoe gehouden zijn de informatiegegevens te kennen ...), quarto (buitenlandse sociale zekerheidsinstellingen) en quinto (tussenpersonen : onderaannemers), dat de mogelijkheid van mededeling van gegevens afkomstig van het Rijksregister voorziet voor categorieën die geen instellingen van Belgisch recht blijken te zijn en evenmin opdrachten van algemeen belang blijken te vervullen, zodat zij niet voldoen aan de vereisten van artikel 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983.

Hetzelfde standpunt geldt voor artikel 3 van het ontwerp dat het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister voorziet in de bestanden en repertoria van de verstreckers van gegevens (2°) en van de onderaannemers (3°) : dienaangaande verwijst de Commissie naar haar hierboven vermelde opmerkingen betreffende de categorieën geïndiceerd in artikel 2.

Afgezien van de onwettigheid van die bepalingen (artikel 2 en 3 van het ontwerp) zouden de vaagheid en de algemeenheid van de in deze artikelen gegeven opsommingen de Commissie slechts toelaten een negatief advies uit te brengen; de Commissie heeft inderdaad steeds als mening aangehouden dat de diensten en personen aan wie machtiging tot gebruik van het identificatienummer wordt verleend, zo nauwkeurig mogelijk dienen omschreven en aangeduid te worden.

Wat het artikel 4 betreft, lijkt de algemeenheid van de bepaling en het feit dat ook in artikel 3 van het ontwerp aangeduide nummergebruikers worden aangewezen tot de vaststelling dat "de interne en externe betrekkingen die nodig zijn uitsluitend voor het vervullen van de taken bepaald in

artikel 1 en in artikel 3" niet alleen op de gemachtigden door artikel 1, maar op de gemachtigden door artikel 3 zou terugslaan, wat enerzijds op dezelfde als de reeds gereleveerde onwettigheid stuit en anderzijds wegens de volstreekte onduidelijkheid omtrent de inhoud en de omvang van dit gebruik voor de Commissie niet aanvaardbaar voorkomt. De Commissie heeft daaromtrent steeds als mening naar voor gebracht dat iedere algemene machtiging tot externe betrekkingen is af te wijzen en dat het voor de externe betrekkingen verkieslijk is de derden of categorieën van derden expliciet te vermelden en ze bij voorkeur zelfs individueel te vermelden.

De Commissie kan dan ook slechts volstrekt ongunstig advizeren.

Voor het Secretariaat,

De Voorzitter,

J. BARET

D. HOLSTERS.